

עין משפט
נר מצוה

ו א ח מיי פיד מעל
זויס הליט סתם ערן
פס טושיע'ס סתם ערן
א מער ז ונרד אלס פ'ס
דמלמלן ד' קטב
ונבאליס דמלמלן פקס
האומר סתם [ד']
ז א ד ג ח מיי פ'ס מעל
גירוזן הלכ'ס סתם
עשן ז טושיע'ס חא"ע סתם
קתא מער סתם:
ח א ח מיי פ'ס סתם
טושיע'ס סתם עשן סתם:
ז ח מיי פ'ס מעל אלוט
הל' א סתם עשן סתם
טושיע'ס סתם ע'ס מעל א
ח מיי פ'ס מעל
גירוזן סתם לא סתם
עשן ז טושיע'ס סתם
קתא מער סתם:
א ח מיי פ'ס סתם
טושיע'ס סתם ע'ס:
יב ח מיי פ'ס מעל
טושיע'ס הלכ'ס סתם
לאון רתא [סתם ע'ס חו"מ
סתם ע'ס יען]

פסקי רי"ד

[illegible]

ויהוה אומר הִלֵּךְ כִּמֶּה שְׁאֲמֶרָה וְאָמַר
וַתִּגְדַּשְׁתָּ אֶלְמָנָה אֲשֶׁר־עִלִּיתִי דִרְיָה סִמְךָ
לְיָלִים עֲלִיאוֹת אֲבָל כֵּן שִׁמְגֶלָה דַּעְמוֹ שֶׁחֲ-
וֹרְשֵׁי פִי עָלִים בְּרִיכוֹת (דף גה.) דְּבִרְסִין
מִמָּוֶה אֲפָשִׁי דָלָה אֲמַר כִּלְוֹס דְּכִי אֲמַר
רִיבִל בְּתִמְנָת מַטְלִטֵין דְּכִיּוֹן דִּלְמוֹ
יִדְמֶה הוּא אִי אֲפָשִׁי לָשׁוֹן הִפְקֵר
וּמַפְקִירִים אֲבָל הוּא לֹא הִפְקִיר אֵל
וְהַשְׁדֵּה אֲלֵא אֲמַר אִי חֲפֵץ שְׂחֵהָ
וְהַמְתַּנֶּה קִיּוּמָה אֲלֵא מַסִּיפָא פִּרְךָ
וְקִדְמָתִי בְּטֵלָה הִיא אִינֶה מִמֶּנָּה דְּבִרְיִו
קִיּוּמִים לְמַעַבְרָה מִשְׁמַעַה וּמוֹדֶה שֶׁלֹּא
יִקְבֹּלָהָ לָשׁ עֲשֶׂה וְהוֹדַתָּ בְּעַל דִּי
נִכְמָהָ עֲדִים דְּמִי מִזֵּי לֹאֹ דְּבִרְיִו
קִיּוּמִים וְהַדְרָה לְמַרְה אֲלֵמָה הִיכָא
דְּהִינִי בִּרְיִיו הַדְרָה לְמַרְה וּמַשְׁנֵי לֵאמֹר
דְּבִרְיִו קִיּוּמִים וְלֹא הַדְרָה לְמַרְה וְהוּא
הִדְיִן דְּהוּא מִזֵּי לְמַרְה דְּהִיכָא דִּישׁ
לְקִישׁ כִּיּוֹן שְׂכַר זֹכֶה הוּא הִפְקֵר אֲבָל
בְּהִיכָא דְרַב שֶׁשֶׁת דְּמוּדֶה שֶׁלֹּא זֹכֶה
לְעֵבֶה מַעֲוֹלִם הוּא דְּמַרְה דְּכִי אִינֶה
לְעֵבֶה מַעֲוֹלִים לֵאמֹר וְהוּא לֵאמֹר
אֲלֵא הוּא דְּמַעֲוֹל דְּכִי מִשְׁנֵי הֵסֵם
שְׁפִיר בְּלֹאֹ הִיכָא וְזִמְרָה הִיכָא פִּרְךָ
וְכִיּוֹר מִלְּחָמָה וְדִרְסִים אִין לֵי עַל
מַשְׁדֵּה וְלֹא חֲפִיר מְחִילָה מִיּוֹנֶה לֵי אֲמַר
כִּלְוֹס פִּרְךָ שְׂפִיר מַשְׁדֵּה אֲמַטְלִטֵין
דְּבַשְׁדֵּה שְׂהִי שְׁלֹ אִיירִי דְּכִפִּי
בְּקוּיֹתִי הָאֻמֶּר לִחְבְּרוֹ שְׂהוּא שׁוּפָא
עֲתוּמוֹ דָּלָה שְׁיִין לְמַמְרָ דַּעְמוֹ שֶׁלֹּא
תִּחַלּוּ הַמְתַּנֶּה קִיּוּמָה כִּמוֹ בְּהִיכָא
דְּרַב שֶׁשֶׁת וְהִי לָשׁוֹן אִי אֲפָשִׁי הוּא
הִפְקֵר בְּמַטְלִיטִים אִי־יֵי מַחְלֻקָה
הִימַנֶּה בְּשָׂדֶה שְׁלֹ הוּא נִימִי הִפְקֵר שְׂאִי
אֲפָשִׁי לְיוֹמֶר שְׂרֹוֹת לְיוֹמֶר בְּעִינֵין אֲחֵר
וְאֲמַחֲלִי לֵאמֹר כִּלְוֹס:

להולך לאו בזבי דמי. זגט לא
שייך לומר הולך לאו

ב. נחמן כיון שהגיע גט לידו
ס. ודאי שרואה לגרשה חשוב
בציטולו היינו עליוה דידיה
תס. כמו בשמעתין ולא פריך

שתי לשונות משמע
דלויבטיל נבי גט לוי
גבי מתנה לישאח
אביו⁶ בקיטונן שלח
הגט נפקא מינה⁶
רבינא אשכחיה
וקא בעיברא דדשא
מחו יתקון אמר רב
שני תנא יגט זה לא יועיל
ישלח ולא יגרש יהא
קיימין אינו מועיל
אינו משלח אינו מגרש
לא אמר כלום איבע
מחו א"ל רבינא
ואמרי לה רב אחא
מאי שנא מהרי
הפקד חוזר ומגרש
בו⁷ נבחמן אמר חז
אמר אינו חוזר ומגר
דרכ נחמן איני והא
דר⁸ יוחנן דאמר ח
דיבור ודיבור הוא
הכא נהי דבטליה ל
גופיה מי קא בטיל
איתמר בפני כמה
אמר בפני⁹ ר' ב
ששת אמר בפני⁹ ג'
בפני⁹ ב' לבי תרי נמי

נחמן מנא אמינא לה

קטירה אלא לסימנא בעלמא
 ו לא מהני נמי במתנה ^א:
 דבריש אין בין המודר (מדרס)
 מועיל וגט זה חרס ודאי
 לאמר דלא אמר כלום דהא
 בטל ולא אמר הוא מיבעיא
 נה חוזר ומגרש בו. תימה
 האומר בקידושין (דף נט.) מ

ה' כו' וכתיב גט לשמה
 מר מעשה: **התם** דיבור
 ע' דהכא לאו דיבור ודיבור
 ה' האומר (דף נט.) אין שם
 מיטעלו בפירוש מודה רב נחמ
 פירשנו לעיל ומקדאמר בפי
 ציטל את הגט כדפי' ר"ת אר"י
 נמי ב"ד קרי' לאו אין לומר
 לית ליה התם (דף ג.) דשמואל

[illegible]

השולח פרק רביעי גיטין

ספי לשונות משמע. וכיון דהכי הוא סתמא דמילתא כי טעין איניש מילתא דמהניא במילתיה קא טעין: הכי הוא כשליה הבג. ואם ביטלה הנוטן קודם שחגיגה ליד המקבץ הרי הוא בטלה: ה"ג נפקא מינה להולך לאו כוזי דמי. ואש"ג דמלנה וזות הוא מזלי למיהדר: דהולך לאו כוזי דמי: דשלי. דשלי: ששען:

וּמִשְׁמַע דְּבַטְל וּמִשְׁמַע
א דְּמַחְנֵי בִּיה קֶאֱמֵר
הֵינִי בֵּה קֶאֱמֵר אִמֵּר
תַּנְהֵה הָרִי הוּא כְּשִׁלְיָה
חוֹלֵךְ לֹא כּוֹכֵי דְּמִי
נִגְחָמִן בְּרֵי צִיחָק דְּרִילִי
קֶאֱמֵר מִיבְעִיא לִיה בְּטַל
תִּיאֻמְרִי לֵה בְּמַתְנִיתָא
לֹא תִיחֵר לֹא יַעֲזִיב לֹא
יִרְסֵה יֵהא כְּחֶרֶס דְּבִרְיוּ
בְּרֵי מַחֲרִי אִינוּ מַעֲזִיב
נִרְסֵה תוּא כְּחֶרֶס תוּא

אם שלי קרן מוקדשים לשמים
והספקר מן מן כה הרי הוא מוסקר
לכל מי שאחפוק? אלמלא נחלק משמע
חזור ומגדש בו. אם מלך המעל
חזור ולגדש בגט צדטעלו: או אינו
עושה מלך ומגדש בו?

ומוגרש בו ורב ששת
בו ויהלכתא כוותיה
ל"ל"ה הלכתא כוותיה
ית הכי השתא היתם
דיבור ומבטל דיבור
יחזותא דשליח יגיטא
ראשונה היה עושה:
יא מבטלו רב נחמן
שת אמר בפני ג' רב
קתני ורב נחמן אמר
ל"ד קרי להו אמר רב
דתנן 'מוסריה לפניכם
פלוגי

לעילוי הוא דענטיילע שאלץ יאז שטלונז לנרשע געט וז דלחיי דיבור ומנצל
דיבור אבל געט שזאז צייט איזו נפסל: **צפני כמה מהבטלות**. קודם
מקנה גמל מלאל: **צפני שנים**. דעשלמא ביי דינא דממונא **צפני** שזאז
אבל הכא ארדועי בעלמא הוא וצחרי **סגי: מוסרני לכס**. לקמן (דף נז.)
הוא צפרקא צפי פרחוז הוא מוסר שטרומיו **ל"ד** דלחיי לא
מבז ליה לב"ח אלף הד"ד וזן יורדני לנכסיו ולא קרינא ציה לא יגוש:
פלוני

מע דמודו דלא אחי דיבור ומצטל מעשה כמו שמרביש שם ממחור
מעשה דאס כחז אדס ק"מ לשהי ארנו יורל לחורו וצטל וי"ל דכל
יבור הוא. מתחל הלשון משמע דלפ"י ציטלו כפירוש"ל ארנו ומצטל
לא אלא דיבור ומעשה" וגם מדקדקמ גט ופיהו מי אק צטיל שמע
זה האריות וכחז בכל הספרים נהי דצטליה מתחור שליחות
דצטל וכן רייך לומר דגט לא שצי מעשה כל זמן שלא היע ליד
(ועל קד יח.) גצי נכתב ציוס ונחתם ציללה דלא הנשייר ר"ש מיך עד
דלא דלפרי"ש ציטל" ועוד דמאס הסם לא נחתם"ל כל חשיב ציטל מעשה:
דרב נחמן לטעמיה דלמר פ"ק דסנהדרין (ד ה:) משמיה דשמואל
ועל כרחק רבא אית ליה הכא כרב נחמן דלמר בפני שנים דהא פליגי
ההולך (ובמות קד ג.) בכולי הש"ס כר"י ויחזק לגבי דרבא נחמן
ור"ל דלמר תרתייהו שדנו אין צידייהס דין וצלה צצ"ל (סס ק)
אף ע"ג דמרי אין צידייהס דין אין דפרצוב"ל סגי במרי קרי להו
דילמא צ"ד חלוף דשמואל דלמר שנים שדנו כו' בלאו שמואל נמי
צית דין קרי להו וכו' האי גרסא נמי פריך גצי קיוס שטרות צצ"ל
צית דין אין ציך דלא איהו מילתא לקרות לתרי צ"ד מש"ל קאמר דלמא
ובתא דרב נחמן ורב שטת בפני מהם מבטלו האי חוקן דרב גמליאל
ובטל ופסק לקמן ורב נחמן כותיה ומודה רבי דאס ציטלו בפני צ'
נקמת רבן גמליאל לא איהי מצוטל דרוקא בפני צ' לרב שטת מצוטל
ולרב נחמן אע"ג דפני שנים איכא למישא לממורות דלמארטין
ארנו מצוטל וצבא אפילו רבי מודה דלמרטין ממה צ"ד יפה:
א ו חללה ופני יסאנה מפני שאור צ"ד ורייק טעמא דצ"ד הוא הא
ס דייק מידלא קאמר מפני שהס שנים אלא חלי טעמא צצ"ד ש"מ דלא
חלי כמאן דמנשיח חליצה ביחוד דחד לא מקרי צ"ד ויכאני נמי רבנא:

תיקון העולם: איתמר בפני כמה מבטלו. פי' השולח גט לאשתו ומבטלו שלא בפני ה'

מסורת הש"ס

(א) ער פרש"י עירובין ה.א.
(ב) [לעיל יד. לקמן סב.].
(ג) בכת"י לרבה בר יצחק.
(ד) קדושין נט. ה. (ה) שם נט.
(ו) שביעית פ"מ מ"ד [לקמן
לו.]. (ז) [נדרים מג. ושם:
שיחפרץ]. (ח) [דברים
טז.]. (ט) [שם ע"ב ד"ה
שמא]. (י) [וע"ע תוס' ב"ב
מ. ד"ה קיום].

נליון העש"ם

תוס' ד"ה התם דיבור ודיבור וכו' דאם ביטולו בפירושו. וכן נראה דעת הרשב"ם צ"ב ד' מ ע"ב ד"ה גילוי מלתא בסוף הדיבור: בא"ד בסופו לא חשיב גמר מעשה. ועי' לקמן ד' פב ע"א תד"ה לא והשלם וד' פח ע"א תוס' ד"ה ולמלא אמלוי:

מוסף רש"י

בקיטינגן. מסורת
מאבותינו, מנהג מרבותינו
(ערובין ה.). תלא נפשיה.
נשען על זריח הדלת כאדם
שמחשב. (סוכה נד.).

מוסף תוספות

אֶל־הַרְגֵּם לֵעֵל (א).
 חֲזֹר וְהָאֵם בִּאֵשׁ אֵשׁ
 חֶבֶן לֹאֲדֵם שְׁלֵא מִדְּרַת־
 אֵלֵא בְּפִינִי. וְהָאֵם
 וְלֹא מִחֵד טַעֲמָא
 שְׁמַעְמָא, אֵלֵא שְׁמַעְמָא
 מִבְּתֵּרֵהּ וְהַדְּמַרְשׁ שְׁמַעְמָא
 דְּהוּלָּךְ לֹא כֹכֵה. שְׁמַעְמָא.
 ז' חִיבִי לִמִּין מִקְהֻשֵּׁי,
 וְהֵא. לִמִּין מִקְהֻשֵּׁי.
 ז' כִּגֹּן שֶׁמֶר אֵם ז' גִּפּוֹ
 יֵדֵא גִפּוֹ כִּרְסֹא ז' גִּפּוֹ
 שֶׁל ז' יֵדֵא בְּטֵל,
 אִפְּיֵה. שְׁמַעְמָא. ז' אֵלֵא
 אִפְּיֵה חֲבֹרֵשׁ שְׁמַעְמָא ז'
 ז' דְּבִרְבֵּר כְּעֵלְמָא,
 וּמִבְּטֵל מַעֲשֵׂה הִדְיִנִּי גִפּוֹ
 ז' שְׁמַעְמָא שְׁנִכְתָּב לִשְׁמֹר
 וְלִשְׁמַעְמָא. שְׁמַעְמָא. ז' אֵלֵא
 שְׁמַעְמָא בִּי חֲזֹק גִּפּוֹ
 ז' אֵלֵא קֶשֶׁת יִרְבֵּא אֲדִירָבָא.
 דָּמִ' מִקְהֻשֵּׁי. שְׁמַעְמָא. ז'
 אִפְּיֵה שְׁדִּנֹּא אִין גִּינְיָהן דִּין.
 שְׁמַעְמָא. ז' אִדְּיִין גִּינְיָהן
 לִישׁ אֵלֵא דְּבִרְבֵּר. שְׁמַעְמָא.

צמקי רי"ד (המשד)

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) נמיר כא. ב"ק לו: ערשין
(ב) שביעית פ"י מ"ד,
(ג) יבמות 5: (ד) נס וקדושין
(ה) יבמות 5: קי. לקמן
עג. ב"ב מח: כתובות ג,
(ו) דברים כד, (ז) קידושין
ד:, (ח) כריתות ה:,
(ט) לב: ד"ה ורב נחמן,

וּסְף רַע"י

[illegible]

השולח פרק רביעי גיטין

ד: רובל. מוכר לרורות של
במסכת שביעית (פ"י מ"ד):
דקגי בהני או בהני וליתני
סון דייניס. כגון בי דינא

פלוני ופלוני הדיינים
ששת אסו⁶ תנא כי
אמר רב נחמן ממ
(א)הדיינים חותמין ל
לאו דיינים דומיא ד
אף דיינים נמי שנים
הא כדאיתא והא
דיינים ל"ל למיתנא
שנא כתוב בלשון עד
שנא כתוב בלשון עד
תיקון העולם: מאי
יוחנן אמר מפני תקי
אמר מפני תקנת ענו
תקנת ממזרים סבר
בפני שנים ובי תרי
שמעה ולא ידעה ו
ממזרים וריש לקיש א
סבר איה רבב שש
תלתא את להו קל
מינסבא ותקנת ענו
(ב)בטול מבטול ענו
אינו יכול לא לבטלו
שא"כ⁷ מה כח ב"ד
דמאורייתא בטל גינ
יפה שרינן אשת א
דמרקש אדעתא דר
רבנן לקידושין מיניה
אשי תינח דקדיש בכ
זכות ל"אמר שויה
אינו יכול לעשי
יכול לבטל זה שלא
אומר אינו יכול לבטלו
קמפוגי בעדות שבט
קמפוגי רבי סבר י

נקום מלבי. ומרבות קבלתי
 כפי כסף דרבנן לזה כחדי
 פרוזין והיינו קדשין כחדי
 הדיק (דברים כד) כי ימנה
 וכלו לעקור דבר מן המורה
 כל מל מקדש צביה כדאמר
 דמקדש צביה משום
 הגזירה והו גופה מורה
 הו שיה ומה שזה צבית
 גת בקדושי כסף ואי דרבנן
 לבעילתו צבית וזה היכי
 וכי אמרין כד מנגיד אמרין
 גלה הא וזה דלוריימא אלא
 דרשין דמקדש צבית קדש
 לעשרה כספו גת לעשרה
 אמר כולס אחד כותב
 ולומר לשנים מהם אל
 ונאלל: אינו יכול. שכן זו
 כן מה כח בית דין יפה:
 לא

וואי¹⁷ צטלה כולה אפילו רב
הוא דמבטל א"נ אע"ג ד
הנתינה לא יתנו לה או לא
יטעו ויהיו סבורים שאחרי
ה שמסתפק הש"ס הי כרצ
א צפני זה מצי שפיר לפסו
אחרי חרוב ההגוורח מש

שפירשמי, שהקידושין נעקרין מעיקרן
מ צביאה בלא גט מן הטעם הזה, ולא

5 **שנא** כתוב בלשון ריי
 צי דינא הוינא אנא פ
 התורף ולמטה חותמים עדים
 לן דחשיב פרוצול אע"פ של

שבמקום פלוגי ורב
 וכלא ליחשיב ולחיל
 אמינא לה דתנן
 טה או העדים מאי
 יים מה עדים שנים
 בשש מדי איריא
 איתא ל"ל למיתנא
 דים הא קמ"ל דלא
 וס וחתמי עדים ולא
 וחתמי דיינים מפני
 פני תיקון העולם ר'
 ממזרים ריש לקיש
 ר' יוחנן אמר מפני
 חרב נחמן דאמר
 להו קלא והיא לא
 ולה ומינסבא ואיכא
 מפני תקנת ענוות
 דאמר בפני ג' וב'
 ושמועה וידעה ולא
 תהו דאיכא ת"ר
 רבי רשב"י אומר
 רבי להוסיף על תנאו
 ופי' ומי איכא מדי
 ומשום מה כח ב"ד
 לעלמא אין כל
 מקדש ואפקיעהו
 אמר ליה רבינא לרב
 אא קדיש בבואה מאי
 בנן לבעילתו בעילת
 כתבו גט לאשתי
 ויה דברי רבי רשב"ג
 ולא זה בפני זה במאי
 מקצתה במלה כולה
 שובמלה מקצתה
 לא

לעולם מיתה! אשת איש שיהיה גט ויבטלנו ועוד יכולים גוונא לא היו התרבות ספספסותיהם וכשנולדו גט אין עכשיו נאשה? דאס לא כן אמת! לוקה דאס אמרו לו ואתם (מזר דף מב.) ואת התורה ומה שפסקה אל כן יפה לדעין שלכן נתמזלו לא יפה ולא לתקלה שמתוך כך יהיה ברור לנו שלא נתמזלו

רבי סבר עדות שבמלח
להש"ס דסבר לא צטול
למלא סבר צטול כולה ואח
אית ליה צטול מזוטל דמלש
לכתחילה דממוכה צפרק ה
מתנה אני ונתן קר יכול ל
מותר לתזור בו וי"ל דשמש
צפני אחד ב"א אע"ג דאין ל
עלמנו אומר שהוא מצטול ה

וידוע דלדני מבוטל אפילו בדי
וילן ב"ד אומר [רצ"ד] דמבו
ה קודם שחנשא לא חנשא
לא נחבטלו וחנשא ע"י גיט
הי כרשב"ג אפילו למאי דמו
דכרשב"ג דלדני מבוטל דלפי
לרשב"ג דבטלה כולה אף

מכאן ולהבא, והמפרש לומר שויה רב
 ינו זאת בהתלמוד (כתובות ג).

לג.

י"ג א מ"י פ"ט מהלכות
שמיטה הלכה יח סמג
לדורין רע"א [טו"ש"ע חו"מ סי'
סז סע"י יט כ"א]:
י"ד ב מ"י פ"ו מהל' גירושין
הלט"ז סמג עשין ג
טו"ש"ע אה"ע סי' קמ"א סע"י
ס:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ואפקעינהו וכו'
דאל"כ נזיר. ע' שנת ד' ד
ע"א תוס' ד"ה קודם ומכות
דף טו ע"ב תוס' ד"ה במאי
קמיפלגי:

מוסף תוספות

א. דאית לי ימני לר' יוחנן.
ב. חקתה ענוותה, איתא כיון דרשן.
בבני שאן אף חקתה ממדום
ה'ה'ה' מוס' ח'ה'ה'ה'
ג. וטעמא ממשטו לדית לא
ה'ה'ה'ה'ה'ה'ה' מוס' ח'ה'ה'ה'
ד. לולדו נכסיה, מוס' ח'ה'ה'ה'
ה. חקתה המזל אינו חושש
לפרסם עולו לא מוכין, אלא
מוכין, איהו טרד ופריש
ה'ה'ה'ה'ה'ה'ה' לומר רישני ש
ה'ה'ה'ה'ה'ה'ה' חקת. ח'ה'ה'ה'
ו. חקתה ממזרחן ובעינין לא
ה'ה'ה'ה'ה'ה'ה' מוס' ח'ה'ה'ה'
ז. ח'ה'ה'ה'ה'ה'ה'ה' ח'ה'ה'ה'
ח. נחמין' ח'ה'ה'ה'
ט. שרתה, ח'ה'ה'ה'
י. ח'ה'ה'ה'ה'ה'ה'ה' ח'ה'ה'ה'
יא. דומן (עליו ז') שלא יאמר
איהו שכבר נהנה והיה לא
נהנה עוד עתה, ח'ה'ה'ה'
יב. ח'ה'ה'ה'ה'ה'ה'ה' ח'ה'ה'ה'
יג. ח'ה'ה'ה'ה'ה'ה'ה' ח'ה'ה'ה'
יד. ח'ה'ה'ה'ה'ה'ה'ה' ח'ה'ה'ה'
טו. ח'ה'ה'ה'ה'ה'ה'ה' ח'ה'ה'ה'
טז. ח'ה'ה'ה'ה'ה'ה'ה' ח'ה'ה'ה'
יז. ח'ה'ה'ה'ה'ה'ה'ה' ח'ה'ה'ה'
יח. ח'ה'ה'ה'ה'ה'ה'ה' ח'ה'ה'ה'
יט. ח'ה'ה'ה'ה'ה'ה'ה' ח'ה'ה'ה'
כ. ח'ה'ה'ה'ה'ה'ה'ה' ח'ה'ה'ה'

פסקי רי"ד

כמה מבטלי בר ששת אפר
בפני ה' ובר נתמן אפר בפני
שנים כר ששת אפר בפני
ה' ובר נתמן אפר
בפני ה' ובר נתמן אפר
בפני ה' ובר נתמן אפר
לח: ואת אמר מפני ה'ועולם
יתמן אפר מפני ה'ועולם
מגורם וסבר ליה כר נתמן
אפר בפני שנים מבטלי ובר
יתמן ליה קלא ולי שמעתי
מאמר ומעמסב ואיכא כפני
מגורם ור"ל אפר מפני
ה'ועולם ענוותי מבני ליה כר
ששת אפר בפני ה' ובר
לח: ואת שמעתי ודעתי ואת
מקסבא ומיעננתי ואת
ה'ועולם ר"ל ור' נתמן ואת
כר יתמן: ור"ל שטל מבטלי
יכול לבטל ור' אפר אמר ור' אפר
נתמן אפר מ"ח כר יתמן
אפר א"ל שטל ור' אפר יתמן
בפני עדים שלא אפר שטל
מבטלי הוא אדע"י שדבר
אתקנתא בטל
שחילו רשע"ג אורי אורי
יכול לבטל ור' אפר בפני
שחילו את ה'ועולם ור' אפר
א"ל שר שטל: ור"ל
אמר לעשרה כתבו ור' אפר
שחילו ור' אפר יכול לבטל ור' אפר
אמר ור' אפר יכול לבטל ור' אפר
ה' בפני ה' כמאן מקפחילי
בשרות שבטלה מקפחתי
שחילו כולה דברי כר ערות
שבטלה מקפחתי

